

22 Δεκεμβρίου 1940: Ο ελληνικός στρατός άπελευθερώνει τήν Χιμάρα.

Εφημερίδα της εποχής, την 24η Δεκεμβρίου 1940, αναγγέλλει την νίκη του Ελληνικού Στρατού.

Μετά τήν άπελευθέρωση τών Άγίων Σαράντα στίς 6 Δεκεμβρίου 1940, κατά τόν έλληνοϊταλικό πόλεμο, τοῦ Λουκόβου στίς 7 καί τοῦ Πικέρασι (Πικέρνι) στίς 8 τοῦ ἴδιου μήνα, ἡ 3η Μεραρχία τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ κινήθηκε βόρεια καί στίς 13 Δεκεμβρίου εἶχε φθάσει δυτικά καί βορειοδυτικά τοῦ Μπόρσι, στήν ἄριστα ὄχυρωμένη γραμμή, ὕψωμα 613 – Μάλι ε Κηπαρόιτ – Μάλι ε Τζόρετ – αὐχένας Κούτσι – Μάλι Ἰτέρας πού υπεράσπιζε ἡ ἰταλική μεραρχία Σιένα.

Τό ἀπόσπασμα Τσακαλώτου προώθησε τό Ι/42 τάγμα στήν περιοχή Φτέρα – Τζόρα γιά νά ἀντικαταστήσει τήν Α΄ Ὀμάδα Ἀναγνωρίσεως, τό δέ ΙΙ/40 στόν ὀρεινό ὄγκο Μάλι Ἰτέρας γιά νά ἐκβιάσει δι΄ υπερκεράσεως τόν αὐχένα Κούτσι, μέ κατάληψη τοῦ ὄγκου τῆς Παπαθιάς.

Στίς 15 Δεκεμβρίου οἱ πρῶτες ἐπιθέσεις τοῦ 12ου Συντάγματος Πεζικοῦ (Σ.Π.) κατά τών ὑψωμάτων τοῦ Κηπαροῦ ἀπέτυχαν. Τό ὕψωμα 613 καταλήφθηκε τελικά, μέσα σέ χιονοθύελλα καί πολύνεκρο ἀγῶνα ἐκ τοῦ συστάδην, στίς 17 Δεκεμβρίου, μέ ἀποτέλεσμα ὁ ἐχθρός νά ἐγκαταλείψει καί τό Μάλι Βάριτ βορειότερα. Στίς 19 Δεκεμβρίου κατελήφθησαν, μέ βαριές ἀπώλειες, ἀπό τό 6ο Σ.Π. τό στρατηγικῆς σημασίας ὕψωμα Γκιάμι (βόρεια τοῦ Πανόρμου) καί τό ὕψωμα Τσίπι (βόρεια τοῦ Πύλιουρι). Ἀνατολικώτερα καταλαμβά-

νεται από τό απόσπασμα Τσακαλώτου τό ισχυρά οργανωμένο ύψωμα Μάλι ε Τζόρετ καί ο αύχένας Κούτσι μετά από τριήμερο σκληρό άγώνα πού απέφερε στην σημαία του 4ου Σ.Π. χρυσό άριστείο άνδρείας.

Τό 6ο Σύνταγμα πού ήλεγχε τίς άνατολικές προσβάσεις του όρεινου όγκου του Κηπαροϋ (Μάλι Κηπαρόιτ), πρίν προχωρήσει πρós Χιμάρα, έταξε ένα τάγμα στό ύψωμα Τσίπι για νά έλέγχει τήν όδό πρós Πύλιουρι ένώ τό δεύτερο τάγμα του βάδισε πρós άπελευθέρωση του χωριού.

Μέ τήν διάνοιξη τής κοιλάδας Σουσίτσα καί του ύψώματος Τσίπι (βορειοδυτικά τής Χιμάρας) στίς 21 Δεκεμβρίου, οί Ίταλοί άναγκάστηκαν νά έκκενώσουν τήν πόλη τής Χιμάρας τό ίδιο βράδυ, ένώ λίγο μακρύτερα άπελευθερωνόταν τό Πύλιουρι. Πλήθος αίχμαλώτων (ανάμεσά τους δύο άντισυνταγματάρχες) καί άφθονο υλικό περιέρχονταν στά έλληνικά χέρια, άν καί οί Ίταλοί είχαν δηλώσει καί κατάστρέψει φεύγοντας ό,τι μπορούσαν.

Την νύχτα του Σαββάτου 22 Δεκεμβρίου 1940 έλληνικά τμήματα εισέρχονταν στό κάστρο του Έλληνισμού τής Ήπείρου, στην άδούλωτη Χιμάρα καί προχωρούσαν πρós τό Σκουταρά, όπου οί Ίταλοί θά προβάλουν σθεναρή άντίσταση.

Ο έλληνικός Στρατός εισήλθε στην Χιμάρα μέ όδηγούς πολλούς ντόπιους Έλληνες: Θανάση Κούστα, Άντώνη Κοκκαβέση, Σάββα Πρίφτη, Πολυμέρη Κολιάκη, Π. Μπολάνο, Ν. Μπελέρη, Γ. Δημογιάννη, Σ. Λυκόκα, Γ. Μπρίγκο, Γ. Δήμα, Δ. Ζώτο, Ν. Ντοϋκο, Γρ. Πρίφτη, Π. Γκόρο κ.ά.

Παράλληλα Χιμαριώτες πήραν τά όπλα καί ενίσχυσαν δυναμικά τόν Έλληνικό Στρατό στίς έπιχειρήσεις.

Τήν Κυριακή τό πρωί, μετά τήν πρώτη δοξολογία στην παλιά μονή του Αγίου Κοσμά, λαός καί στρατός έψαλαν τό «Χριστός Άνέστη» στους Αγίους Πάντες καί άς ήταν παραμονές Χριστουγέννων. Ένας μεγάλος χορός άγκάλιασε ντόπιους καί έλευθερωτές.

(Άπό τό βιβλίο του Κώστα Χατζηαντωνίου: Χιμάρα – Τό άπαρτο κάστρο τής Βορείου Ήπείρου).

Πηγή : <https://enromiosini.gr/>